

ZONDAG 20

Het geloof in de Heilige Geest

Psalm	119	:	3	en	7
Lezen:	Joh. 3:		1-21		
Psalm	51	:	6,		7
Psalm	25	:	2	en	
Psalm	72	:	11		

Geliefden, aan de orde van behandeling is Zondag 20 van onze Heidelbergse Catechismus, vraag en antwoord 53.

Vraag 53: Wat gelooft gij van den Heiligen Geest?

Antwoord: Eerstelijk, dat Hij te zamen met den Vader en den Zoon waarachtig en eeuwig God is. Ten andere, dat Hij ook mij gegeven is, opdat Hij mij door een waar geloof Christus en al Zijn weldaden deelachtig make, mij trooste, en bij mij eeuwiglijk blijve.

Deze zondagsafdeling spreekt ons dus van het geloof in de Heilige Geest:

1. Wie Hij is
2. Hoe Hij komt
3. Wat Hij doet

We willen uw aandacht vestigen op hetgeen de Heere Jezus zei, tot Nicodemus, de nachtdiscipel, die tot Hem kwam in het donker van de nacht om de vreze der Joden. Die eindelijk, na veel wikken en wegen, de gang richtte naar Hem, van Wie Johannes getuigd had: Zie het Lam Gods, Dat de zonden der wereld wegneemt. Nicodemus was een overste der Joden, waarschijnlijk een van de velen, die tot Johannes gekomen waren, een van de velen, die de prediking van Johannes gehoord hadden. Johannes predikte: Gij adderen gebroedsels, wie heeft u aangewezen te vlieden van den toekomenden toorn? Brengt dan vruchten voort der bekering waardig; en voorts: alle boom dan, die geen goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen, en in het vuur geworpen (Luk.3:7-9). Velen waren verslagen onder die leer van Johannes. Zij brachten geen vruchten voort. Maar Johannes heeft méér gezegd, namelijk: Zie het Lam Gods, Dat de zonden der wereld wegneemt. En velen van de discipelen van Johannes hebben dat woord ter harte genomen. Zeker is het niet, maar waarschijnlijk is ook Nicodemus een van die velen geweest.

En dan zegt de Heere Jezus o.a. tot hem: De wind blaast, waarheen hij wil, en

gij hoort zijn geluid; maar gij weet niet, van waar hij komt, en waar hij heen gaat; alzo is een iegelijk, die uit den Geest geboren is (Joh.3:8). Nicodemus kon het maar niet begrijpen, hoe het mogelijk was, dat iemand tweemaal geboren kon worden. Dat was in de oren van deze leraar van Israël een raadsel. Zo ver was het volk der Joden vervlakt en weggezonden, dat ze niet meer wisten, dat iemand in het rijk van God niet komen kon, tenzij hij van nieuws geboren werd.

O, het lijkt alsof alle tijden terugkomen. Wij leven ook in een tijd, waarin vele geestelijke leidlieden niet meer weten of willen weten, dat het nodig is, dat iemand wedergeboren moet worden om het koninkrijk Gods te kunnen ingaan. En als Nicodemus daar verder vragen over stelt, dan antwoordt de Heere hem ook en dan zegt Hij: zoals de wind, zo is het werk van Gods Geest.

Ge moogt zien, hoe die zware bomen nederbuigen, ge moogt de ontzettende kracht zien in de storm; waar dijken worden doorbroken, huizen omvergestormd, bomen ontworteld. Maar wie kan de wind zien? Wie kan zeggen: daar komt de wind vandaan of daar gaat hij heen? Niemand! Welnu, zegt de Heere, zo is het ook met het werk van de Heilige Geest. Plotseling, is Hij daar, niemand ziet Hem aankomen, niemand ziet Hem heengaan. Zo doet de Geest een verborgen werk in 't hart van de kinderen der mensen. Nee, niet zo, dat dit werk verborgen blijft in zijn openbaring, in zijn vrucht. Maar het werk des Geestes is bij de aanvang en voortgang een werk, zoals de wind. De Geest wordt niet gezien. Je hoort Zijn geluid en weet niet waar Hij vandaan komt.

Van dit werk spreekt nu inzonderheid onze zondagsafdeling. Wat gelooft gij van de Heilige Geest?

Gelukkig, dat de onderwijzer niet vraagt: Wat ziet gij van de Heilige Geest, of wat bemerkt u ervan in uw leven? Ach, wanneer het gaat over: wat ziet gij van het werk van de Heilige Geest? Dan zou menigeen zeggen: Helaas, ik zie er niets van. En als de onderwijzer vraagt: Wat gevoelt gij, wat bemerkt gij van de Heilige Geest? Dan zou ook menigeen moeten zeggen: Helaas niets, het is alsof er voor mij geen Heilige Geest bestaat. Maar nu vraagt hij: Wat gelooft gij van de Heilige Geest?

En dan zegt de onderwijzer: Eerstelijk, dat Hij tezamen met de Vader en de Zoon, waarachtig en eeuwig God is. Het woord Geest is een vertaling van het Griekse woord pneuma, dat adem of wind betekent. En het woord "Heilige" wil niet zeggen, dat de derde Persoon in 't goddelijk wezen meer heilig zou zijn, dan de Vader of de Zoon. Maar, dat ziet in het bijzonder op Zijn heiligend werk, omdat het juist de Heilige Geest is, Die de kerk levend, heilig en krachtig maakt. 't Gaat hier ook niet in de eerste plaats om te bewijzen dat de Heilige Geest waarachtig God is. Daar hebben we in een van de vorige Zondagen over gesproken.

Uit het vragenboekje van Hellenbroek hebben we geleerd, dat wij het weten uit de goddelijke namen, uit Zijn goddelijke eigenschappen en uit Zijn

goddelijke eer, die de Heilige Geest bewezen wordt. Er zijn mensen, die het loochenen, dat de Heilige Geest een goddelijk persoon is. Die willen de Heilige Geest enkel maar zien als een kracht, van God de Vader uitgaande, maar het is een zelfstandig persoon. Want Hij wordt ook God genoemd. De apostel Petrus zegt tegen Ananias: gij hebt de Heilige Geest, gij hebt God gelogen. Niet de mensen maar God. Dat is de zonde, die ze tegen God bedreven hebben.

Welnu, de Heilige Geest wordt ook God genoemd. Hij heeft ook goddelijke eigenschappen. Hem wordt de alomtegenwoordigheid toegeschreven. Waar zou ik heenvlieden voor Uw Geest (Ps.139:7)? De alomtegenwoordigheid, dat is een eigenschap van God alleen. Aan de Heilige Geest wordt ook goddelijke eer bewezen. Want wij worden gedoopt in de Naam des Vaders, des Zoons en des Heiligen Geestes. Daar staat Hij op dezelfde lijn met de Vader en de Zoon. Ook de belijdenisgeschriften spreken ervan dat: de Vader God is, dat de Zoon God is en dat de Heilige Geest God is. En als Hij dan een persoon is, heeft Hij ook persoonswerkzaamheden. Dan heeft Hij Zijn eigen terrein, waarop Hij werkt. Niet los van de Vader en de Zoon, maar juist "uitgaande" van de Vader en de Zoon, is Hij de stille werker op de achtergrond. Maar Hij blijft op de achtergrond als persoon en Hij maakt Zijn werk heerlijk, tot verheerlijking van de Heere Jezus Christus.

De Heilige Geest werkt ook in het rijk der natuur. In de schepping reeds was Hij het, Die het afmaakte, volmaakte; Hij is de Volmaker, maar ook de Volmàker van al het werk, dat door de Vader en de Zoon geschiedt. Die Geest Gods zweefde, broedde op de wateren. Toen heeft Hij alles afgemaakt. Toen het paradijs, ja de ganse wereld in Gods glans lag te schitteren, was dat het werk van de Heilige Geest. Maar zodra wij door onze zonden tegen God gerebelleerd hebben, is die Heilige Geest teruggegaan naar de hemel en heeft Hij de aarde verlaten. Hij heeft Zich teruggetrokken achter de sluier der hemelen en is pas weer nedergedaald, toen de vloek van de aarde was weggenomen. Want, toen Jezus aan de rechterhand van Zijn Vader gezeten was en Zijn heerlijk werk op de aarde volbracht had en de vrede met God hersteld en de gerechtigheid heerlijk had opgeluisterd, toen is die Heilige Geest weer nedergedaald.

Toen was het voor God of er geen zonden meer op de aarde waren. En is Hij bij vernieuwing weer op aarde weergekeerd, op die aanvankelijk verloorde aarde. Die verlossing is begonnen op Golgotha en die zal straks eindigen, als de elementen der aarde brandend vergaan zullen. Dan zal het volmaakt zijn. Maar in beginsel heeft het reeds plaatsgehad, toen Jezus Christus het uitriep: Het is volbracht. En toen na Zijn hemelvaart de Heilige Geest neerdaalde, was dat het teken, dat God geen zonde meer zag in Zijn Jakob en geen overtreding in Zijn Israël, maar dat ook de aarde bij aanvang verlost was van de vloek der zonde.

Nadat God de Vader het werk der schepping voleindigd had, staat er: alzo zijn volbracht de hemel en de aarde en al hun heir (Gen.2:1). En als Jezus aan het

vloekhout uitroept: Het is volbracht, dan heeft Hij Zijn werk afgemaakt. God de Vader is klaar met Zijn werk. Ook God de Zoon is klaar met Zijn werk, maar God de Heilige Geest gelukkig nog niet. Die Heilige Geest is de rusteloze Arbeider, Die voortgaat met werken totdat de laatste der uitverkorenen zal zijn ingezameld. Want als die Geest rust had, kon er niemand bekeerd worden; maar, omdat die Geest nu voortgaat, zolang als de zon en de maan er zijn, kunt gij nog bekeerd worden. Kunnen wij nog tot God bekeerd worden, omdat die Geest nog werkt in het midden van Gods gemeente. Nooit mogen we zeggen dat we leven in geesteloze dagen. Na de Pinksterdag is er geen geesteloze dag meer geweest en die zal er ook nooit zijn.

Ik weet wel, wanneer ge dat zegt, dan bedoelt ge dat zo, dat ge de werkingen des Geestes zo weinig bemerkt en dat moet ik u toestemmen, maar ge moogt niet zeggen, dat de Geest geweken is. Want Gods Geest wijkt niet meer van Zijn kerk, zolang als dat Woord van God nog gepredikt wordt. God heeft beloofd, dat Hij met Zijn Heilige Geest hier zou wonen en werken. Daar moogt ge staat op maken. Dat is het Woord van de onveranderlijke God, Die heeft het gezegd, toen Hij naar Zijn menselijke natuur van ons heengevaren is naar de hemel.

Naar Zijn Godheid, majesteit, genade en Geest, wijkt Hij nimmermeer van ons. Wat een groot voorrecht! Nu gaat die Geest voort, dat is een bewijs dat de hemel nog niet vol is. Dat er nog plaatsen onbezet zijn. Dat er nog moeten worden toegebracht tot de gemeente der uitverkorenen. Dat er nog liggen onder het zegel der verkiezing. Wat moest ons dat tot een spoorslag zijn, om in de korte tijd van ons leven de Heere te zoeken. Waar God ons toeroept door Zijn Woord, dat het nu nog het heden is, waarin Hij door Zijn Geest nog werkt in de harten der mensenkinderen.

Die Heilige Geest deelt voorts veel gaven mee. Zonder het werk van de Heilige Geest zou er geen werk op aarde mogelijk zijn. Ook in het natuurlijke niet, want er zijn onderscheiden werkingen des Geestes. Wanneer u het over het werk van de Heilige geest hebt, dan moet u dat niet alleen beperken tot de bekering van Zijn volk. Maar, die Heilige Geest vernieuwt ook het gelaat van het aardrijk. Die Heilige Geest werkt ook alle dingen in het rijk der natuur, die maakt Hij af. De Heilige Geest werkt inzonderheid daar, waar het Woord van God verkondigd wordt. Daar deelt Hij veel gaven uit.

Dan is er een werk van Gods Geest in het rijk der genade, dat werk is ons allen nodig om zonder verschrikken voor Gods rechterstoel te kunnen verschijnen. De stroom, die Ezechiël eenmaal van onder de dorpel van Gods huis zag uitstromen, die richt zich naar de Dode Zee. Overal waar die wateren des Geestes heen gingen, daar worden de wateren van de Dode Zee gezond. Daar komt leven, daar zal veel vis zijn. Daar zullen vissers staan van En-gedi tot aan En-eglaim toe en die zullen daar vissen, in die zee, die vruchtbaar gemaakt is door de genade Gods. Vooral in het begin van de Nieuwtestamentische kerk heeft de Heilige Geest Zich in de uitdeling van

zeer bijzondere gaven in de gemeente des Heeren geopenbaard. De gaven der talen en der tongen en uitlegging der talen en der gezondmaking hebben toen velen ontvangen. Ook degenen, die onbekeerd waren, want in Mattheüs 7 wordt er gesproken van mensen, die op de deur zullen kloppen nadat de Bruidegom is ingegaan en die zullen zeggen: Heere, Heere, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam duivelen uitgeworpen, en in Uw Naam vele krachten gedaan? (Matth.7:22) Er is dus een "algemene" werking van de Heilige Geest, die zoveel kracht heeft, dat er door geprofeteerd wordt en waardoor vele krachten gedaan worden. Denk maar eens aan de wonderen der gezondmaking, ja, zelfs duivelen werden uitgeworpen en toch zal de Heere tegen hen zeggen: Ik heb u nooit gekend. Toch hebben ze het gedaan, door de kracht van de Heilige Geest.

In deze dagen hoort men dikwijls: Ja maar, hoe zit dat met die Pinstergemeenten en die sekten, die rondgaan en velen afvallig maken? Ze doen toch wonderen, dat is toch niet te ontkennen? Ze beroepen zich met de hand op de Bijbel. Ze zeggen: Hier staat het toch. Lees maar in het boek van de Handelingen. Er staat toch, dat de Heere die gaven geeft, van talen en gezondmaking en al die gaven, die de eerste christelijke kerk had. We moeten terug naar Pinksteren. We moeten weer door de werkingen van die Geest, dezelfde wonderen gaan doen. Het is typisch dat alleen in de Handelingen en in de brief aan de Korinthiërs gesproken wordt van al die gaven.

En dan merkt u in die brief, door Paulus geschreven, dat Paulus ze juist tot voorzichtigheid maant. Hij zegt: Jullie zijn nu wel zo hoogmoedig op die gaven der talen en der tongen en die uitleggingen, maar denk erom, zegt hij, dat is het voornaamste niet. Dat heeft de Heere in de kindse staat der kerk gegeven. Hij zegt: Ik spreek meer talen dan jullie allemaal. Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, was ik gezind als een kind en overlegde ik als een kind. Toen ik pas tot Christus bekeerd was, sprak ik ook kindertaal. Maar, zegt hij, er is een weg, die uitnemender is. Want zegt hij in 1 Korinthe 13: Nu blijft geloof, hoop en liefde. Sommige mensen laten dit slaan op de hemel, maar dat kan niet! In de hemel behoeft er geen geloof meer te zijn, dan hebben we de vervulling van het geloof gekregen en de hoop behoeft er in de hemel ook niet meer te zijn, want als je iets verkregen hebt, waarom zou je het dan nog hopen. Maar de liefde blijft, die vergaat nimmermeer. Als de apostel zegt, nu blijft geloof, hoop en liefde, dan drukt hij hiermee uit, dat die gaven der talen en der tongen en der gezondmaking en al die eerste gaven van de Heilige Geest in de christelijke kerk straks zullen ophouden. Men leest ook in de andere brieven niet meer van die bijzondere gaven. Dat zijn dus gaven, die maar tijdelijk geweest zijn.

Ja, zegt ge, maar nu zijn we er nog niet, want er zijn toch mensen in onze dagen, die werkelijk iets van die gaven hebben, bijvoorbeeld de gave der gezondmaking; ik geloof lang alles niet wat er van verteld wordt, maar we kunnen toch ook niet alles ontkennen. Er zijn inderdaad door hen dingen gedaan, waarvan je zeggen moet: Het gaat mijn verstand te boven. Er is iets

bijzonders in.

Maar dit moet u altijd maar opmerken, dat die mensen, die nu zo dwepen met de Geest, en zeggen: We moeten meer door de Geest leven, de Geest losmaken van de Heere Jezus Christus.

Dat zeggen ze niet. Wanneer je dit zou zeggen, dan antwoorden ze: Nee, hoor, wij zeggen, dat het een verdienste is van Christus. Maar in de praktijk van hun leven maken ze de Geest los van Christus. De Heere heeft gezegd, dat Hij Zijn Geest zou zenden. Wat zou die Geest dan doen? Die zal van Mij getuigen, zegt Christus.

Hier is dan ook het onderscheid getekend tussen algemene gaven en de "bijzondere genade" des Geestes. In die bijzondere genadegave wordt Christus verheerlijkt en bij al die sekten gaat het om de mens. Ze zijn er wat mee. Wij hebben de Geest, anderen niet, zeggen ze. Zij zullen wel eens bidden. De hoogmoed komt aan alle kanten openbaar. Terwijl integendeel het werk van Christus juist een mens aan de grond brengt. Dat vernedert. Waar hoor je nu van een van die geestdrijvers, dat ze in het stof liggen voor God en uitroepen: O, God, wees mij zondaar genadig? Waar gaat er nu een met de hand op de borst, uitroepend: Zou Davids, ontferm U mijner! Waar hoor je hen kermen over de grootheid van hun schuld? Waar ziet u ze verbroken onder de genade van Christus, onder de liefde van het kruis? Waar liggen ze als arme wormen op de grond te kermen vanwege de grote goedertierenheden Gods? Ze zijn rijk geworden met hetgeen wat ze ontvangen hebben. Daarom vrees ik dat ze zich allen bedriegen, dat ze de werking van een geest onderworpen zijn, maar niet de Geest van Jezus Christus. Want, wie de Geest van Jezus Christus heeft, die gaat Christus beminnen, die verhoogt Christus. In diens leven gaat het om Christus en hieraan kunt u ze dan kennen.

Ik dacht dit even te moeten toelichten, in verband met de tijden waarin wij leven. Want wij kunnen wel veel ketterijen bestrijden, die bijvoorbeeld in de dagen van Augustinus opgeld deden en de tijd, waarin wij leven vergeten en intussen zouden er ook van ons worden weggerukt door zulke dwaalleraars. Ze komen als engelen des lichts. Daarom, weest op uw hoede, dat u de gave des onderscheids zou mogen beoefenen om de geesten te beproeven of zij uit God zijn. Zij maken Christus niet heerlijk, ook niet in tegenstelling met de eerste kerk, dat zij het profetisch woord hebben waarvan de apostel Petrus zegt: Wij hebben het profetische woord, dat zeer vast is dat had de eerste christen kerk nog niet, ze hadden maar een deel van het woord, het Oude Testament en ge doet wel, dat ge daarop acht hebt, als op een licht, schijnende in een duistere plaats (2 Petr.1:19).

Wij lezen in het antwoord op de vraag: Wat gelooft gij van den Heiligen Geest: Eerstelijk, dat Hij samen met den Vader en den Zoon waarachtig en eeuwig God is. En ten andere, dat Hij ook mij gegeven is.

Het gaat dus in de eerste plaats om het geloof in de Heilige Geest, zoals Hij op de Pinksterdag aan Zijn kerk gegeven is. Op de Pinksterdag is er iets groots gebeurd. Toen is de Heilige Geest van woonplaats veranderd. Hij is in

Zijn kerk komen wonen en de kerk is veranderd.

Vóór deze tijd, waren ze kinderen onder het Oude Testament. Ze waren "kinderen", die nog niet bekwaam waren om te erven, zij waren onder voogden en verzorgers gesteld, tot de tijd door de Vader bepaald. Maar onder het Nieuwe Testament is de kerk "man" geworden. We zijn bekwaam geworden om in te zien in het werk des Vaders, net als in de natuur.

Er is geen vader, die een kind van zes jaar gaat inwijden in de geheimen van zijn zaken, in de stand, die zijn boeken vermeldt. Maar wanneer hij eenmaal zover is om de zaak van zijn vader over te nemen, dan gaat hij ook zijn kind opleiden. Zo is het ook onder het Nieuwe Testament. De Heere laat de kerk van het Nieuwe Testament, door het gescheurde voorhangsel zien in het binnenste heiligdom. Dat is nu inzonderheid het werk van de Heilige Geest.

Maar nu gaat het er niet in de eerste plaats om, dat ik geloof, dat die Geest op de Pinksterdag is uitgestort, dat is ook nodig te geloven maar er staat: dat Hij ook mij gegeven is. Hier komt de catechismus weer zo echt persoonlijk tot ons. Hij vraagt: gelooft gij, dat de Heilige Geest u gegeven is? Nee, niet naar uw buurman kijken. Weet GIJ dat, gevoelt GIJ dat, dat de Heilige Geest u gegeven is? De Heere heeft beloofd, dat Hij de Heilige Geest wil geven aan degenen, die Hem er zonder ophouden om bidden. Ook in de doop is het verzegeld aan ons voorhoofd. God de Heilige Geest heeft het betuigd en verzekerd, dat Hij in ons wonen en tot lidmaten van Christus heiligen wil, ons toeëigenende, hetgeen wij in Christus hebben. Dat heeft God verzegeld in de doop. De Heilige Geest, hebben wij Hem wel eens nodig gehad? Ge zult zeggen: Maar hoe werkt dat dan? Hoe wordt de Heilige Geest dan ontvangen in ons leven?

Ursinus, een van de opstellers van de catechismus, heeft dat zo heel eenvoudig gezegd: De Heilige Geest werkt door de bediening van woord en sacrament, door naarstige overdenking van de hemelse leer der zaligheid. Daar heb je het weer, de wind blaast waarheen hij wil, men hoort z'n geluid en weet niet, vanwaar hij komt (Joh.3:8). Wat is het eenvoudig; de Heilige Geest werkt door de bediening van woord en sacrament en de naarstige overdenking van de leer der zaligheid. Dus als ik weten wil, of ik de Heilige Geest ontvangen heb, dan moet ik naar het Woord. Want het Woord van God is het Woord van de Heilige Geest. De Vader werkt door Christus en de Heilige Geest gaat uit van de Vader en de Zoon. Dus nu moet ik mijn hart toetsen aan dat Woord van God. In welke verhouding sta ik nu tegenover het Woord van God? Is dat Woord mij nu lief geworden? Is dat Woord het richtsnoer van mijn leven geworden? Want het geloof is uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God.

Waaruit kan ik nu weten, dat ik de Heilige Geest heb? Mag ik u eens woordelijk voorlezen, zoals Ursinus het schrijft? Hij schrijft het zo mooi, luister maar: "Wilt u weten, of u de Heilige Geest ontvangen hebt? De tekenen van de tegenwoordigheid van de Heilige Geest in ons, zijn Zijn werkingen en Zijn weldaden, die wij in ons gevoelen, namelijk een ware

kennis van God, de wedergeboorte, het geloof, de vrede in het geweten, de liefde Gods uitgestort in onze harten, een vrolijkheid in het kruisdragen en vertroosting in de hoop. Een ernstig voornemen om God gehoorzaam te zijn en ware boetvaardigheid des levens en een oprechte belijdenis van Christus". Als u nu aan deze kenmerken □ min of meer deel hebt, □ dan is de Heilige Geest in u.

Duidelijker kan ik het niet zeggen. Eenvoudiger staat het nergens. Dus kortom, als u nu de werkingen van die Geest in u gevoelt, dan mag u daaruit besluiten, dat de Heilige Geest uw hart tot een woning verkoren heeft. Uit de werkzaamheden dus. Een honger en dorst naar God, een liefhebben van het Woord, een amen zeggen op het Woord van God, ook als de Heere zegt: Vervloekt is iegelijk, die niet blijft in al hetgeen geschreven is, in het boek der wet, om dat te doen (Gal.3:10).

En Hij zegt: Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven (Matth.11:28).

Wat doet nu die Heilige Geest in de harten van Zijn kinderen?

Dat staat ook in de 53-ste vraag en het antwoord. "Opdat Hij mij door een waar geloof Christus en al Zijn weldaden deelachtig make, mij trooste, en bij mij eeuwiglijk blijve". Dus in de eerste plaats maakt Hij mij Christus en al Zijn weldaden deelachtig. Let wel op de volgorde! Er staat niet: Hij maakt mij door een waar geloof de weldaden van Christus deelachtig en later schenkt Hij mij dan Christus, nee, er staat: dat Hij mij door een waar geloof "EERST" Christus en "DAN" al Zijn weldaden deelachtig maakt. Dus hiermede staan dan diegenen buiten, die vertrouwen op hun tranen en hun werkzaamheden en uitwendige verlossingen, hoe groot ze ook mogen zijn.

Hier staat dat we "eerst" Christus en "dan" Zijn weldaden deelachtig worden. En wanneer doet de Heere dat? Wanneer wordt Christus nu aan de harten van Zijn kinderen geschonken? Dat is heel eenvoudig, dat gebeurt in de waarachtige wedergeboorte; en wordt aan verloren zondaren om níet weggeschonken. Zulk een ziel wordt van de dood in het leven gezet, die wordt uit de rampzaligheid verlost en met God in de eeuwige zaligheid gezet. Ik spreek nu over hetgeen de Heilige Geest doet, niet over wat gij daar nu van gevoelt. Christus schenkt dan rechtvaardigmaking en heiligmaking. De apostel zegt, dat hij met Hem gezet is in de hemel! En hij leefde nog op de aarde! Maar in Christus, zegt hij, ben ik reeds bij mijn Vader. Ik ben nu nog een poosje op de aarde, totdat Hij mij straks aflost.

Hoort u wel, hoe gelukkig en rijk Gods kerk is? Terwijl zij hier in de grootste ellende verkeren, in de diepste rampen soms en ze hier soms klagend en schreiend over de wereld gaan, vanwege de smart van hun Godsgemis, hebben ze Christus en al Zijn weldaden. O, heft toch uw hoofd eens op, zuchtend en mismoedig volk, de Heilige Geest is het pand, dat nooit meer van ons wijken zal. En mij troosten! Zijn naam is Trooster, zo is de Heilige Geest de Voorspraak in ons.

Nu is het de grote troost voor Gods kerk, dat Hij voor eeuwig bij ons blijft.

Weet u, waar u dat uit merken kan? Dan begin ik bij de lammetjes van de kudde van Christus. U zegt natuurlijk: Daar kan ik nou niets van geloven, dat Christus mijn deel is met al Zijn weldaden; dat ik rechtvaardig en heilig ben voor God. U moest het eens weten, ik ben de grootste van de zondaren, ik ga over de wereld en ik weet niet, waar ik me heen zal wenden, vanwege de grootheid van mijn schuld. Ik ben bang, dat de last van mijn zonden me nog eens eeuwig in het verderf zal neerdrukken. Bent u daar echt bang voor en hebt u dan zo'n smart over uw zonden en is er dan zo'n verlangen in uw hart, om daar van verlost te worden en gaat u dan toch al meer en meer de Heere beminnen? Durft u dan in het verborgene wel eens te zeggen: Heere Jezus, al zou ik nooit bekeerd worden; ik heb U toch hartelijk lief? O, dan is dat een bewijs, dat de Heilige Geest in u werkt en dat ge nooit meer die werkingen des Heiligen Geestes missen zult. Hij zal eeuwiglijk bij u blijven.

Wij hadden het allang opgegeven. We waren allang teruggekeerd naar ons vorige leven. We zouden allang de Heere de scheidbrief gegeven hebben, als daar niet die verborgen trekking, dat aanhoudende werk des Geestes in ons hart was. Want telkens, als wij zo moedeloos zijn en het op willen geven en menen, dat God met ons teleurgesteld is uitgekomen, en wij de moed willen opgeven, dan komt de Heilige Geest en dan laat Hij de band weer eens gevoelen, die ons aan God bindt. Dan opent Hij de hemelen weer eens, als het dan bij ons niet meer kan en we menen Zijn aangezicht nooit meer te zullen zien. Zie, dan komt in het gebed of in de preek of in het lezen van Gods Woord of in de eenzame meditatie, God weer tot ons door Zijn Woord. Dan komen we weer daar, waar Maria zat en mogen we ons schuldig hart weer aan Zijn boezem openleggen en ontlasten en onze smart voor Zijn oren uitspreken en gevoelen, dat Hij voor ons voorbidt.

Merkt u het wel, dat is niet enkel verstandswerk. Ook Ursinus sprak hier van hetgeen wij "in ons gevoelen", dat is het gevoel van de Heilige Geest, dat Hij in ons hart schenkt. Nee, er is geen geloof zonder verstand, wij hebben een redelijke godsdienst, maar als het alleen in ons verstand zit, dan geeft het ons geen troost, dan verbindt het ons niet aan Christus. Elke weldaad, die God ons hart doet smaken, is om met meer blijdschap en aanhankelijkheid Hem te kennen, om dichter bij Hem te mogen komen, om altijd bij Hem te mogen leven. Ook als wij niet bidden kunnen en zo ellendig en moegestreden over de wereld gaan, dan blijft die Heilige Geest bij Zijn kerk. Er staat nog bij: En bij mij eeuwiglijk blijven. O waarom, roept u dan zo weinig God de Heilige Geest aan, en spreekt u zo weinig met die dierbare Trooster? Denk er toch altijd om, gij, die lust hebt om de Heere te vrezen, dat die Heilige Geest in u woont en dat uw lichaam nu een tempel is van de Heilige Geest. Denk er ook aan, hoe God in u woont. In dit zondige vlees woont God, Die de hemel en de aarde gemaakt heeft. Dat ge die tempel Gods niet schendt. Want, zegt de Heere, wie de tempel Gods schendt, die zal God schenden. Maar laat het u dan vervrijmoedigen, dat de Heilige Geest altijd voor u bidt, ook als gij niet meer bidden kunt. Zodat gij met vrijmoedigheid moogt zingen met de dichter

van Psalm 25 en daarvan het 2e en 7e vers: Gods verborgen omgang vinden zielen, daar Zijn vrees in woont.

De werking van de Heilige Geest is hieraan kenbaar: dat Hij Christus gaat verheerlijken in ons leven. Alle werkingen dus in ons, die plaatsmaken, heenwijzen en trekken naar Christus, zijn van de Heilige Geest. Daarom was David ook zo bang om die dierbare Geest te missen. Want hoewel het waar is, dat onder het Oude Testament, die Geest niet zo werkte als onder het Nieuwe Testament, toch zijn de gelovigen onder het Oude Testament zalig geworden door de werkingen van Diezelfde Geest en heeft David gebeden: Heere, verwerp mij niet van Uw aangezicht, en neem Uw Heiligen Geest niet van mij (Ps.51:13). Want David wist, dat als die Heilige Geest zich terug zou trekken uit zijn leven, hij nooit schuldenaar meer zou kunnen worden en oprecht kunnen zijn in het belijden van zijn zonden en dan zou hij ook nooit die vertroosting meer ontvangen uit de troon van Gods genade. Daarom zegt hij: Wat U mij ook ontnemt, ontnem mij Uw Heilige Geest niet. Maar, wanneer er een werking des Geestes is, is er ook een tegenstaan van de Heilige Geest. Want de Heilige Geest werkt ook met algemene werkingen in het midden van de gemeente.

Die indrukken in het geweten van hen die hier voor Gods aangezicht zitten, klein en groot, dat zijn de werkingen van Gods Geest. Wanneer ge beseft, dat ge van nieuws geboren moet worden om in het rijk van God te kunnen komen, dan is dat door de Heilige Geest. Wanneer ge zo verontrust wordt, wanneer de wereld zo klein wordt, bij dat grote wat u mist, zijn dat roepstemmen van de Heilige Geest. Wanneer ge zo bijna bewogen wordt om de zonde en de wereldse vrienden vaarwel te zeggen, dan zijn dat algemene werkingen van de Heilige Geest. O, wat ik u bidden mag, sta het toch niet tegen, want er is een opklimming in de zonde, en een steeds harder worden onder het woord en de waarheid door het tegenstaan van de Heilige Geest. U weet het wel: Knechten der zonde zijn we allen. Door al maar door te zondigen worden we een slaaf der zonde. We kunnen tenslotte niet anders. En worden we door de zonde geleefd, dan zijn we slachtoffers van de zonde. Zoals er trappen zijn in het leven der genade, zo zijn er ook trappen in het tegenstaan van de genade. Daarom, wat ik u bidden mag, □ ik spreek Smytegelt maar na □ ga toch met die indrukken naar de Heere en leg het voor Zijn troon neer.

Openbaar het toch wie u in uw hart bent, het zijn de roepstemmen des Heeren. Hoe dikwijls heeft de Geest reeds met u getwist? Laat dan het woord van Stefanus niet voor u gelden: Gij wederstaat altijd de Heilige Geest, gelijk uw vaders, alzo ook gij (Hand.7:51). Daar is dus een wederstaan van de Heilige Geest, dat uitloopt op het eeuwig verderf. Bid toch dat God door die indrukken van de Heilige Geest op uw ziel, wil maken, dat ge niet meer buiten God leven kunt. Bid toch, door die uiterlijke werkingen des Geestes, om die innerlijke, krachtdadige, hartvernieuwende werking van Gods Geest.

Vraag met David: Onthoudt me toch uw Heilige Geest niet, want dan kan ik nooit meer schuldenaar worden, dan kan ik nooit meer "waar worden" voor U. Dan kan ik niet uit die vertroosting putten die in Christus Jezus is. Denk erom, dat ge uw hart ernstig zult onderzoeken of Hij ook u gegeven is, als de Geest van Christus. Dat kunt ge weten uit de kenmerken, die ik u straks heb voorgelezen. Dan zijn er werkzaamheden gekomen in uw hart betreffende God en Zijn rechtvaardigheid en Zijn heiligheid door Zijn goddelijke liefde gewerkt in uw hart. Dan gaat ge Zijn woord geloven, dan komt ge met de knechten van Benhadad met de koorden der veroordeling om uw hals, gehoord hebbend, dat Israëls koningen goedertieren koningen zijn. Dan zal er iets van die gestalte in uw hart geopenbaard worden.

Zo is de werking van Gods Geest in het leven van al Gods kinderen. Bij alle verscheidenheid, leidt Hij ze door de dood naar het leven en openbaart Hij hun zonde en schuld, om ze uit te drijven naar Christus, opdat ze zouden omhelzen, hetgeen ze in de wedergeboorte in Hem hebben, namelijk rechtvaardiging en heiliging en eeuwige verlossing. Wat ik u ook bidden mag, wijk toch niet af van de eenvoudigheid van het Evangelie. Er zijn mensen, die zeggen, dat de Heilige Geest pas na een bepaalde oefening van het geloof, in je leven komt. Nee, geliefden de Heilige Geest neemt bezit van ons leven in de wedergeboorte, maar Hij wordt als Heilige Geest niet direct gekend in Zijn werkzaamheden. 't Is niet zo, wanneer de Heere ons vandaag van dood levend maakt, dat we dan morgenochtend zeggen: nu bezit ik ook de Heilige Geest. Maar we kunnen het wel uit de werkzaamheden en kenmerken weten of de Heilige Geest ons geschonken is. Zeker, dan zijn er ook trappen in de kennis van zijn werk en zijn persoon van de Heilige Geest, dan is het menigmaal zo, dat het werk en de persoon in het begin van het geestelijke leven zo verborgen is. Waar er soms zoete uitgangen zijn naar God en waar er soms een blik geslagen is op Jezus Christus door de werkingen van die Geest is er toch soms nog zo weinig besef van, dat de Heilige Geest al die tijd al in ons woont.

Vandaar, dat zo weinig gevraagd wordt om de krachtvolle werking. Vandaar ook, dat Hij zo dikwijls bedroefd wordt in ons leven. Omdat we er zo weinig rekening mee houden dat we tempelen van God zijn. Daarom is het, dat we zo dikwijls met deze wereld, die toch voorbij gaat, kunnen meeleven, omdat we het niet geloven kunnen en willen, dat die Heilige Geest in ons woont. En nadat we kennis van Christus en Zijn Persoon hebben mogen ontvangen, gaat de Heilige Geest Zich in Zijn werkingen meer en meer openbaren als de Geest der heiligmaking. We worden hongerig en dorstig naar de gedurige invloeden van die Heilige Geest. In de weg van heiligmaking worden we steeds maar armer, armer dan we ooit geweest zijn in de weg van de rechtvaardigmaking. Die weg van heiligmaking, dat is al maar sterven, dat is alle dag met Christus kruisdragen, dat is kennismaken, dat er *in mij* geen goed woont.

Dan roepen we het wel eens uit: O, God, moet ik dan altijd maar blijven zondigen en in deze wereld uw Heilige Geest maar tegenstaan? En daaruit

komt zo'n innig verlangen en heimwee naar God voort; naar de volmaakte gemeenschap met Hem en de begeerte om van de zonde verlost te worden. Dan zucht zo'n ziel naar de volmaakte verlossing, die in Christus Jezus is. Kom, toets er uw hart eens aan, bekommerd kind van God. Dat niets u van het rechte spoor afbrengt! Het is volgens het Woord van God en de geschriften onzer vaders en de catechismus. Wantrouw God niet, maar bidt liever om de gevoelige werkingen van die goddelijke Geest, opdat ge meer en meer sterven moogt aan uzelf en opwassen in de kennis en genade van onze zoete Heere en Zaligmaker Jezus Christus. Die we straks zullen kronen met de kroon, die Hij waardig is, die Hij verworven heeft met Zijn zeer bitter lijden en sterven. Ja, de Heilige Geest zal mij troosten in al mijn druk en nood. Hij zal me niets te veel opleggen en zal eeuwiglijk bij mij blijven. Straks, wanneer ik ga door het dal van de schaduwen des doods, dan zal de Trooster in mijn hart zijn. Dan zal Hij meegaan tot voor de troon van God in de hemel. Daar zal Christus zijn, als het Lam dat geslacht is. Dan zullen we de volkomen lofzang zingen ter ere van de Vader, Die Zijn Zoon gegeven heeft tot een verlossing van onze zonden, ter ere van Christus, Die ons verlost heeft met de prijs van Zijn hartebloed en ter ere van de Heilige Geest, Die ons troosten en eeuwiglijk bij ons blijven zal. Amen.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.